

Forhandlingerne her, og det har jo heller ikke flaaet feil. Den ærede første Læser her idag (Berg) har tilfulde godtgjort ved sit Foredrag, at han endnu ikke har forundet sin Seir, men det fremgaar af den næste Læzers (Holstein-Ledreborgs) Foredrag, at der dog ikke er fuldstændig Enighed endnu imellem de to ærede Medlemmers Betragtning. Den anden ærede Læser hævdede meget stærkt, at det paa ingen Maade var dette Things Mening at ville drive Storpolitik, at ville angibe Regjeringen osv.; men den ærede første Læser begyndte netop med at udtale sin Forundring over, at han endnu efter det sidste Valg saandt den høie Regjering her paa dens Plads. Dersom det ikke er en Alt Storpolitik at udtale sig paa den Maade overfor Regjeringen, at man endogfaa finder sig forundret over at se den der, veed jeg ikke, hvad man nutildags regner for Storpolitik. Thi det skulde dog vel dermed være Meningen at udtale, at Regjeringen burde være gaaet, hvad der jo ogsaa blev gjort gjældende senere. De ærede Medlemmer og især den anden ærede Læser gjorde gjældende, at det havde været en Nødvendighed for Regjeringen at staffe en Konflikt tilstede, da den var især med at tage den Tilslutning, som den havde havt i visse Kredse af Samfundet og Repræsentationen. Men kan det da kaldes Regjeringens Skyld, at dette Thing efter i fem Aar at have givet Embedsmændene et bestemt Lønningstilleg, negter at give dem det samme Tilleg netop i et Aar som dette, hvor Alt, hvad der udkræves til Livets Fornødenheder, er dyrere, end det har været i noget af de Aar, de have givet denne Bevilling? Jeg synes ikke, at man ret vel kan lægge Regjeringen dette til Last. Og kan det vel siges at være Regjeringen, der reiser Kampen, naar Spørgsmaalet er om Pantserfibet, fordi Regjeringen holder paa det Skib, som dens sagkyndige Konsulenter anse for at være det bedste? Jeg synes ikke, at Noget med Føie kan sige, at det er Regjeringen, der reiser Kampen, fordi den holder paa det, den anser for det Bedste. Og hvad det tredie store Spørgsmaal, Universitetet, angaar, vide de Herrer jo meget godt, at der aldrig har været Fred paa dette Punkt, siden de reiste Kampen i 1873, men at det andet Thing, stadig modstræbende, Aar for Aar er gaaet til at nysies med, hvad det kunde faae for det Aar, men stadig hævden, at det ikke kunde vedblive at gaa saaledes, at det engang maatte komme til en Opgjørelse. Det er altsaa ikke saa, som de Herrer sige, at det er Regjeringen, der har søgt at reise Striden; det kan med fuld saa megen Føie siges, at det er fra dette Things Flertals Side, at Striden er reist. Hvorvidt nu de ærede Medlemmer have gjort klogt i nu at reise denne Strid, skal jeg ikke videre udtale mig om (Modsigelse). Ja det bliver naturligvis deres egen Sag; men naar den ærede første Læser idag mente, at den høit-

ærede Conseilspræsident ikke i sin Forestilling til Hs. Majestæt Kongen skulde have holdt sig til, hvad der sidst var foresaldet, men have begyndt med Aaret 1875, da han tiltraadte Regjeringen, tror jeg, at det havde været vel saa nyttigt, dersom det skulde have været medtaget, at Conseilspræsidenten da var gaaet tilbage til Efteraaret 1873, da man her begyndte at negte Finanslovens Overgang til 2den Behandling. Thi det er egentlig fra den Tid, at Kampens Oprindelse skriver sig, fra den Tid, da man her i Thinget begyndte at negte Finanslovens Overgang til 2den Behandling for at drive det daværende Ministerium bort. Til Efterretning for det ærede Medlem for Kolbing (Berg), der først havde Ordet, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg tror, at den nuværende høitærede Conseilspræsidents største Styrke har været den Tid, der gik forud, før han kom til Magten (Munterhed). Ja, de ærede Medlemmer have, hvis De tillade mig at sige det, ved deres Politik i de Aar, der gik forud, før den nuværende Conseilspræsident kom til Magten, bragt det dertil, at de havde bragt alle udenfor deres eget Parti over paa den høitærede Conseilspræsidents Side; det er deri, den høitærede Conseilspræsidents Styrke ligger; det er derfor, han har kunnet hyde dem det, han har kunnet hyde dem; hans Styrke har ligget i, at De ved den Politik, De have fulgt forud for dette Ministeriums Dannelselse, have bragt Alt i Samfundet, hvad der ikke ubetinget hørte til det daværende forenede Venstre, over til at støtte den daværende Regjering, fordi den optraadte som de konservative Interessers Forsvarer her i Landet. Om det havde været muligt at bevare denne fulde Tilslutning til Regjeringen under en Forhandling om de forskjellige Sager, kan være tvivlsomt; der kan opstaa forskjelligt Syn i de forskjellige Kredse af Samfundet paa Mangt og Meget, saa at det kan være tvivlsomt, om ogsaa denne Regjering i Længden kunde have bevaret den Tilslutning, som den havde ved sin Tiltrædelse. Men det turde være vist, at, jaaledes som de Herrer nu igjen have grebet Ringen an, have de retableret, hvad der muligt kunde være paa Veien til at gaa tilbage i saa Henseende, saa at den høie Regjering nu staar i samme Stilling, som den stod i ved sin Tiltræden, at den nu igjen har Alt for sig i Samfundet, hvad der ikke ubetinget hører til de Herrer's Kredse. Dette vide de Herrer bedre, end de give det Udseende af. I den ærede første Læzers Kredse har det viist sig, at ikke mindre end 5 à 600 have stemt imod ham; det er ganske vist ikke meget i Tal imod dem, som det ærede Medlem havde for sig, men det betyder muligt ikke saa lidt i Virkeligheden (Munterhed). Ja, de Herrer kunne meget godt le ad, hvad jeg siger, at der er Forskjel paa Tallet og paa andre Kvalifikationer, men det er Noget, som til alle Tider har gjort sig gjældende og vil vedblive at gjøre